

5/04/2002

Showman Mike Dorian ontdekte van dichtbij in Dalida de wereldvrouw met klasse...

De traantjes van Gigi

l'Amoroso

Toen Mike Dorian 14 jaar was en nog Marcel Seynaeve heette, leerde hij Maryse François kennen. Een Antwerpse tiener die verdraaid graag haar vakantie sleet aan 't zèètje. Op 20 februari 1970 gaven ze mekaar het jawoord. Mike : „Ze is mijn toverfee die al altijd de kunst verstond om mij op te peppen, want dankzij haar heb ik het in de vaak luizigharde showbizzen kunnen volhouden. Op zeker ogenblik maande Maryse me trouwens aan om naar Brussel of Antwerpen te gaan, omdat ze in zo'n overstap voor mij een vluggere doorbraak zag. Ik was evenwel de domoor die me niet zelf in de kijker wilde stellen... en al te veel van zee en strand hield." In 1973 tekende Mike Dorian een contract bij de platenmaatschappij RCA en bracht zijn eerste plaat op de markt, Mirabell, ode aan Maryse en naar toon en tekst een topnummer waard. Heel spijtig dat juist toen de dood van Elvis Presley de platenmarkt beroerde. We vragen Mike wat liefde is... „Dat is van iemand houden, evengoed van dichtbij als van op afstand. Liefde is iets wat je in je hart draagt, maar zich onwillekeurig op je gezicht aftekent." Het houden-van verruimde het gezin van Mike en Maryse in ieder geval met zoon Sven (27), die net als vader voor zang en drum gaat en er daarbij een eigen opnamestudio op nahoudt. Kan het leven mooier zijn ? (Foto ET)

In het Brusselse Martini Center ontmoette Mike Dorian — piekebest in witte kledij — ooit voor de allereerste keer Dalida. De grote tijd van *Gigi l'Amoroso*. „'t Was of de Moeder Maria naast me stond”, herinnert Mike zich, „zo indrukwekkend was ze.” Hoe zelfverzekerd de blonde diva *croqueur d'amour, l'oeil de velours* en zoveel andere tederheden in haar chansons troetelde, toch gelukte ze er niet in — *o sole mio Giuseppe* — haar zielepijn voor de buitenwereld verborgen te houden. Want hoe de showbizz angstvallig intieme deurtjes en kantjes gesloten houdt, dan kan niet alles voor Jan Modaal stil gehouden worden. Zo weet Mike Dorian dat Louis Neefs, na zijn overlijden als Vlaamse topartiest de hemel ingeprezen, als vertegenwoordiger in hout de weg op moest. Na *Margrietje* leunde zijn Eurosong *Oh, oh ik heb zorgen* mogelijks dicht bij de waarheid aan dan men wel eens zou denken... Mike Dorian: „In zijn meest diverse vertakkingen ontsnapt het variété niet aan vaak teneerdrukkende melancholie. Het spijtige in België is dat *het muzikantenstatuut* er nog steeds niet is. Men vergeet dat een artiest, zoals ieder mens trouwens, moet eten om in leven te blijven. Ik verheug mij over mijn huidige job bij WTV en Focus, waar ik meewerk aan dagtelevisie. Zij het onder mijn echte naam, Marcel Seynaeve.”

Naar het schijnt koesterde Stijn Streuvels — vooraleer hij zijn eerste boek schreef — ooit het idee om de bakkerstiel aan te leren... en dit in de bakkerij van Mike's overgrootvader in Avelgem.

Stijn Streuvels in bakkerij van overgrootvader

Mike: „Vader André die de bakkerstraditie hooghield, had een paar eigen zaken, o.a. in Kluisbergen. Hij was dirigent van een zangkoor en als eerste hoornblazer chef van de Ruiense fanfare. Tenslotte mocht hij als biljarter in Middelkerke niet onderschat worden in het driebanden.”

— **Het complete gezin...**

— **Mike:** „Zelfs moeder Georgette Verdonck leek uit een Streuvelsverhaal geknipt. Ze groeide op langs de Schelde tussen Avelgem en Kluisberg, waar *De teleurgang van de Waterhoek...* werd verfilmd. Moeke is nu 80 lentes jong. Mijn oudere broer Ed-

gard was rijkswachtofficier, terwijl zus Christiane aange-trokken werd door tutu en balletpirouette.”

— **Jouw kinderjaren...**

— **Mike:** „Ik ben als Marcel Seynaeve op 22 januari 1949 geboren. Als amper zeshjarige roffelde ik op de heldere trommel, bij zover dat ik voor mijn sinterklaas een drumstelletje kreeg en in pa's harmonie verzeild raakte. Broerierige tienerjaren met Schoepens *Duivenkot* als mijn toptienlied. Al bleef ik in mijn hart een verwoede drummer...”

— **Pluspunt uit je schooltijd...**

— **Mike:** „Alvorens naar Middelkerke te verhuizen, verbleven we een zekere tijd in Moeskroen waar ik op vlotte wijze het Frans meester werd. Linguïstiek die me lag als je weet dat ik me vandaag in vier talen kan uitdrukken, wat een enorm pluspunt is voor mijn presentatiewerk.”

— **Wriemelde er poëzie in je pen?**

— **Mike:** „De paar nummers die ik voor andere mensen schreef, zouden het bewijs kunnen zijn. Dat uitte zich al in de lagere school: dromer die ik was, liet ik los en fluks visioentjes een eigen leven lei-

den in teksten. De muze in mij laat me het Oostendse PMMK schitterend vinden en onlangs wonderlijk genieten van *De Nacht van de Kunst*.”

Claude François achterna met vier bloedmooie meisjes

Voor de Bredense Exotic schreef Mike Dorian *Ik zie jou*

altijd in mijn dromen weer..
Een meidengroep met daarin de stralende Inge Van Hyfte, die vandaag nog altijd even stralend zingt.

— Mike : „We maakten een cd en Exotic had heel wat optredens in de streek. Waren we met Inge — die een zeer goede dictie heeft — naar de Euro-songselectie gegaan, dan zou ze zeker voor een finaleplaats in aanmerking gekomen zijn.”

— **Je had ook een Oostendse jongerentijd...**

— Mike : „Dat was de tijd van jeugdclub Kim waar voorzitter Fons Laridon zich liet opmerken met inzonderde shows voor gehandicapten.

Aan Fons bewaar ik het imago van een bijzonder lief persoon, die zich als geen ten dienste van de gemeenschap kon stellen. Er was ook Reddy De Mey die het met zijn dictie tot bij de televisie schopte.”

— **Plots 21 optredens plus televisie en radio !**

— Mike : „Een bureau had op zeker moment dermate vertrouwen in mij, dat een show à la Claude François werd opgezet. Fraai omringd door vier mooie meiden durfde ik *le beau Claude* aan : ik kon tamelijk goed zijn dansspasjes nadoen... en was toentertijd nog wat krulhaar rijk !”

— **En hup, dan sta je naast**

Dalida...

— Mike : „Deze dame van Egyptische afkomst heb ik in heel menselijke facetten meegemaakt. Zo zag ik deze internationale artieste beven als een blad voor ze het podium opstapte. Maar wanneer ze sprak gingen haar woorden door merg en been. Te zelfstandig en schijnbaar aan niemand behoefte hebbende, kon ze toch haar eenzaamheid niet verbergen. Met *Il y a beaucoup de gens autour de moi, mais je me sens seul...* gaf ze aan mij ooit toe, dat de meeste mensen alleen maar wilden profiteren van haar. Toen ik vernam dat ze zich van het leven had be-

nomen, kon ik niet droeviger zijn.”

— **Naar wie of wat keek de selfmade drummer op ?**

— Mike : „In mijn hotelschooltijd stond in een heel klein muziekwinkeltje in de Christinastraat een drumstel met sterretjes en andere flikkerdingen. Dat drumstel maakte *stoppezot* maakte van de goesting. Iedere avond ging ik kijken naar de *Taclon* die voor 7.480 fr. de mijne zou kunnen zijn. Tot mijn allergrootste contentement schoot vader voor mij in zijn zak. Al heb hem ik hem dit naderhand volledig terugbetaald...”

— **Wat weet doorsneemens niet over drummen ?**

— Mike : „Luister, als je aangehouden wordt door slagwerk — ongeacht je leeftijd — dan verzeker ik je dat je binnen twee maanden een percussionist bent *comme ça !* Mankeert het je evenwel aan feeling, dan zal zelfs de meest gereputeerde muziekschool geen redding brengen.”

— **Jouw muzikale ondergrond ?**

— Mike : „Voor notenleer liep ik school. Het drummen heb ik uit mezelf geleerd... evenwel mijn ogen openhoudend als ik de een of andere talentvolle drummer aan het werk zag. Zonder radicaal te imiteren, wel te verstaan. Zelfs vandaag kan ik nog altijd een solo op de drum patsen waar je verrast zou van staan. Hedendaags repeteren we nog om de vier weken met de prachtige band *Tea for tree* die smoorverliefd is op muzikale genoegens uit de sixties, seventies en eighties.”

„Het podium
moet je als
presentator
'n kick geven”

Welke show er ook dient geanimeerd, moet je volgens Mike — net als bij een journalist — vlot kunnen improviseren op het moment zelf. Planckenkoorts ? „Laten we het zo stellen dat een beetje zenuwen een artiest eerder stimuleert. Want zodra je voet de podiumtrede aanraakt, stuwt de kick je naar de showgeile bühne die grenzen noch remmingen kent !”

— **Wat staat voor perfect presentatiewerk ?**

— Mike : „Vooreerst een verzorgde dictie, daarbij het aanpassen van de spreektaal aan plaats en publiek waarvoor je staat. Bekijk en voel de mens aan die je voor je hebt en benader hem/haar in zijn/haar eigen stijl.”

— **Welke showmaster prijkt bij jou vooraan ?**

— Mike : „Luc Appermont, met eigen stijl altijd onbetwistbare meester in het vak. Sabine Appelmans ? Het is niet omdat je een goede tennisspeler of een goede fietser bent, dat je hoepsaboem een goede presentator bent. Ik heb trouwens heel veel pijn in de buik als ik bepaalde tv-leaders aan het werk zie. Een *Rat van 't fortuin* is zeker niet aan hen besteed. Ze kunnen gewoon niet inspelen op hippe actualiteit...”

— **Een televisiemaker met klasse ?**

— Mike : „Paul Jambers die het voor mekaar brengt om in gelijk welk huis binnen te komen. Hij stelt zich op gelijke voet met de geïnterviewde en kan zowaar eender welke persoon aan het praten brengen. Toegegeven dat televisiewerk moet kunnen verkopen en aldus op zeker ogenblik een wat te veel aan *sensatiepili-pili* op de maag kan blijven liggen. Jammer, wat niet belet dat een kloppend mensenhart Paul niet onbekend is.”

— **Wie is Mike Dorian vandaag ?**

— Mike : „Ik doe af en toe radiowerk, presentatie van producten en begeestering brengen in evenementen. Weet je dat ik nu al 20 jaar — recht over taverne Lautrec — op 't podium sta voor de Oostendse Petit-Parisbraderie ? De dag van morgen zou ik willen inklaren met het promoten van jong talent, waar ik trouwens al mee bezig ben : dat kunnen de Bredense Inge Vanhyfte en de Koekelaarse Jocheberdt heel zeker beamen.”

— **Nederland schaamt zich niet voor smartlap...**

— Mike : „Ik denk dat onze Noorderburen geloofwaardiger zijn dan wij in het munt en plezier slaan uit eigen taal en volk. In die zin zou ik graag onze bloedeigen Eddy Wally een kameraadschappelijke schouderklop willen geven. Tot spijt van wie 't benijdt maakt onze marktkramer het op twee fronten waar : als famous zakenman en als niet naast te kijken showman. Een grote meneer die met zijn *Chérie* zelfs de States én China de feestelijkste showhoed opzet !”

Vlaamse „My Way” van wijlen Ron Davis zal wel altijd op keel en gemoed plakken...

„Zanger ben je je hele leven”

„Ik voel me nog altijd en op elk moment zanger”, zegt Mike Dorian niet zonder emotie. En wat moet zingen inhouden? „Het heeft in de allereerste plaats niets met lawaai te maken. Als je de persoon, die voor je zit bij het betreden van het podium, maar met je uitstraling begeistert en als wat je brengt Jan Publiek maar toucheert...”

Volgens Mike heb je mensen met een aangeboren stem en andere die bij de zogezegde gemaakte producten behoren. Uiteindelijk heb je mensen met een zachte stem à la Rocco Granata en anderen die wieso operagebinten aan het daveren brengen.”

— Op dezelfde schoolbank

als Arno...

— Mike: „Dat was in de Oostendse hotelschool waar Arno toen al gepikkepakt was van vroegrijpe showneske gevoelens. Als het ware knipogend naar The Kings verwoegde hij al vingerknippend de klasserij.

— Je hebt het ergens voor de Franse ridder?

— Mike: „Zich terugvindend in Gainsbourg straalt Arno een positieve nonchalance uit, die zich distantieert van kuddegeest en het almaar schoon tussen de lijntjes lopen. Het formidabele hiervan is wel, dat men dat van hem tolereert. Ergens dom hoe zijn eigen Belgiëlandje — onkun-

dig in het genre dat Arno brengt — achterop holt, als we zien hoe de Oostendenaar in Frankrijk in de ridderstand werd verheven...”

— Met welk liedje debuteerde jij ooit?

— Mike: „Met *O Clown* debuteerde ik in de Middelkerkse Gouden Sirene en kaapte er de prijs van het publiek mee weg. Wat een eer met nationale vedetten als Louis Neefs en Ann Christie te mogen wedijveren. In die periode maakte ik kennis met musicus Freddy Feys, tekstschrijver Jo Deensen en Ke Riema die voor mij een plezant en hoog scorend Frans nummertje schreef: *Sur une île lointaine*. Zelfs in het

Duits waagde ik mij aan *Unser Leben was wehr Schön* van componist Gerd Frank.”

— Zanger, wanneer ben je dat pas echt?

— Mike: „Of je alleen in je bad zingt of het op de barenbreker tegen 't plafond van de hemel uitgalmt... en jandorie aanvoelt dat je bezeten bent van zang en stem!”

— Jouw expliciete lied?

— Mike: „Een Frans lied waarvoor ik zelfs mijn wagen langs de kant zou zetten is *Aznavours Eh pourtant, pourtant je n'aime que toi* Maar ook *Sinatra's My Way* beroert mij, maar dan wel in de Vlaamse interpretatie van wijlen Ron Davis, *Mijn tijd is om...* Tel-

kens ik dit lied zing, gaat er een rilling door me heen, omwille van de geloofwaardigheid en passie die deze tekst van Jo Deensen uitstraalt.”

— Ook Schots-Oostendse Sheena Scott ligt jou...

— Mike: „Sheena had alles om wereldartieste te zijn. Ik mocht ooit op haar Zoldertje in de Vlaanderenstraat participeren in haar indrukwekkende shows, die echt niet Hollywood-reëler konden zijn.

Onvergetelijke april 1974, toen we samen met Sheena Scott met 't Hart van Oostende, een stad en straat om lief te hebben, op plaat vereeuwigden!”